

A Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.084/2005/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Metalelektro Műszaki Fejlesztő, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budapest) I.r., az EURO-MOBIL Gépjármű Szakértői Állomás Kft. (Budapest) II.r. és a NJL Ipari Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapest) III.r. felpereseknek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe a felperesek pernyertessége érdekében a Trans Holding Group Kft. (Budapest) beavatkozó beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2005. évi február hó 17. napján kelt 7.K.32.579/2004/5. számú ítélete ellen az I.r. és II.r. felperesek által 9. sorszám alatt, a III.r. felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket egyetemlegesen arra, hogy az illetékhivatal külön felhívására fizessenek meg az államnak 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint az Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK) 1997. november hónapban a járműazonosító adatok eredetellenőrzési vizsgálata tárgyában nyílt pályázatot hirdetett. A pályázat nyertesei a felperesek, a beavatkozó, valamint az IHG-INFO Holding Group Nemzetközi Információkereskedő és Szolgáltató Rt. (a továbbiakban: IHG Rt.) voltak, az öt cég meghatározó tevékenysége az eredetiségvizsgálat, amelynek célja annak megállapítása, hogy eltávolították-e, meghamisították-e a gépjármű egyedi azonosító jeleit, a járműhöz tartozó közokiratokat. A nyertes pályázók tevékenységüket az ORFK-val 1999. február 23-án

megkötött megbízási szerződés alapján kezdték meg. Jogszabályváltozás folytán a megbízási szerződés helyébe 2001. február 28-án a nyertes vállalkozások, illetve a Belügyminiszter Adatfeldolgozó Nyilvántartó és Választási Hivatala és a Belügyi Általános Beruházó és Fejlesztő Közhasznú Társaság közötti megállapodás lépett. Az eredetiségvizsgálatra vonatkozó rendeletek, a megbízási szerződés és a megállapodás az eredetiségvizsgálat díjaival kapcsolatban semmilyen rendelkezést nem tartalmaztak.

A felperesek és a beavatkozó, valamint az IHG Rt, képviselői 1999. január 13-án, 27-én, majd február 2-án megbeszélést tartottak, amelyek célja egy érdekképviselői szervezet létrehozása volt, a megbeszéléseken szóba került az árképzés is. Az IHG Rt. 1999. március 8-án a felperesek és a beavatkozó részére megküldte az alkalmazandó díjakra vonatkozó tervezetet, e tervezet képezte az alapját az öt cég által 1999. március 12-én aláírt a „Gépjármű Eredetiségvizsgálat meghirdetett (Minimum) Árai (Ft)” elnevezésű dokumentumnak, amely azt is rögzítette, hogy árengedményt kizárólag szerződés alapján biztosítanak, és az úriember megállapodást betartják.

Az IHG Rt. 2001. március 23-án e-mailben megküldte az I.r., a II.r. és a III.r. felperesnek, valamint a beavatkozónak a jövőben alkalmazandó minimum árakat, amelyek érvényesítésével kapcsolatban elveket is rögzített: azokat önmagukra és alvállalkozóikra nézve kötelezően elfogadják, a megállapodást alvállalkozóikkal is betartatják, és ha valakinek az alvállalkozója eltér a megállapodástól, a többiek jelzésére személyesen intézkednek a rend helyreállítására. Az e-mailben leírtak elfogadását a felperesek szintén e-mailben visszaigazolták, és 2001. április hónaptól az abban foglaltakkal összhangban álló árakat és egyéb szerződéses feltételeket alkalmaztak.

Az alperes 2002. május 21-én a felperesek, a beavatkozó és az IHG Rt. ellen versenyfelügyeleti eljárást indított, mert előzetes adatgyűjtés során szerzett információi szerint e vállalkozások 2001. év folyamán az eredetiségvizsgálat, mint szolgáltatás árának összehangolásával olyan piaci magatartást tanúsítottak, amely alapján valószínűsíthető, hogy tevékenységük célja a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 1 1.§-ába ütköző versenykorlátozás.

Az alperes a lefolytatott vizsgálat eredményeként a 2003. április 14-én kelt Vj-72/2002169. számú határozatában megállapította, hogy az öt cég által 1999. március 12-én aláírt dokumentum versenyt korlátozó megállapodásnak minősült, továbbá, hogy a felperesek versenyt korlátozó módon összehangolták piaci magatartásukat azzal, hogy az IHG Rt. által 2001. március 23-án elektronikus levélben közölt minimum árakat és áralkalmazási feltételeket az I.r., II.r. és III.r. felperesek szintén elektronikus levélben elfogadták, továbbá a

felperesek jogsértést követtek el azzal is, hogy az alvállalkozóikkal kötött szerződéseikben úgy rendelkeztek, hogy az általuk meghatározott ártól az alvállalkozók csak írásos beleegyezésükkel térhetnek el. A hatóság az alvállalkozókkal kötött szerződéses rendelkezéseknek az alkalmazását a határozat kézbesítését követően megtiltotta, és az I. r. felperest 8.500.000 Ft, a II. r. felperest 5.300.000 Ft, a III. r. felperest 9.000.000 Ft, a beavatkozót 3.500.000 Ft, az IHG Rt-t 1.000.000 Ft bírsággal sújtotta. Az indokolásban bemutatta az eredetiségvizsgálati tevékenységet, az eljárás alá vont vállalkozásoknak az alvállalkozóikkal való kapcsolatát, az 1999., 2000. és 2001. években alkalmazott díjaikkal kapcsolatban kifejtett magatartásukat, idézte a Tpv-t-nek a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmát szabályozó 11.§-ának /1/ bekezdését, /2/ bekezdése a) pontját. Tényként állapította meg írásbeli bizonyíték (egyrészt aláírt dokumentum, másrészt elektronikus levelezés) alapján, hogy az öt cég 1999. március 12-én megállapodást kötött közös tevékenységük, az eredetvizsgálat minimum áraitól, illetve, hogy az I, II, és III. r. felperes visszaigazolta az IHG Rt. által megküldött, 2001. április 1-jét követően érvényesítendő minimum árakat. Mindezek alapján az alperes álláspontja szerint az eljárás alá vont vállalkozások megsértették a Tpv-t. 11.§-ának /1/ bekezdésében foglalt tilalmat, a kötöttük létrejött megállapodás (összehangolt magatartás) azon célja, hogy az árak ne csökkenjenek egy közösen meghatározott összeg alá, nem vitathatóan a verseny korlátozása. Megállapította továbbá azt is, hogy az öt cég a Tpv-t. 11.§-ának 12/ bekezdés a) pontjába ütköző magatartást valósított meg áraik megállapodás, illetve összehangolt magatartás keretében történő meghatározásával.

A bírság mértékének meghatározása során az alperes figyelemmel volt minden egyes vizsgálat alá vont vállalkozás esetében a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartásra, valamint a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására.

Felperesek és az IHG Rt. keresetet terjesztettek elő a határozat felülvizsgálata iránt, keresetlevelüket a Fővárosi Bíróság K.27.020/2004. számon lajstromozta. Az I.r. és II. r. felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését, a III.r. felperes elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a bírság törlését, másodlagosan a bírság 1.000.000 Ft-ra való mérsékelését, az IHG Rt. (IV.r. felperesként) a bírság elengedését, illetve mérsékelését kérte. A felperesek szerint az alperes által megjelölt dokumentumok egyik cégnél sem befolyásolták a korábban kialakult árakat, továbbá az 1999. március 12-én aláírt dokumentum nem képezhetette volna a vizsgálat tárgyát a Tpv-t. 67. §-ának /4/ bekezdésében foglaltak - elévülés - okán. Kifogásolták, hogy az alperes nem vizsgálta sem az elektronikus levél valódiságát, sem

annak hitelességét, sem azt, hogy arra valóban történt-e válaszadás. Vitatták az alvállalkozók felé megvalósult árkartellre vonatkozó alperesi megállapítást is. Hivatkoztak arra is, hogy a fővállalkozók és az alvállalkozók együttműködése e területen eltér a gazdasági élet egyéb területétől, mivel a fővállalkozó jelentős tőkét, technológiát, technikai fejlesztést, szakmai irányítást biztosít az alvállalkozó részére, ami indokolja azt, hogy az alvállalkozói árak képzésébe a fővállalkozó beleszóljon. Véleményük szerint az eredetvizsgáló cégek a piacnak nem független résztvevői, működésük kezdeti szakaszában az ORFK-nak, jelenleg pedig a BM-nek van meghatározó, áregységesítő szerepe. Álláspontjuk szerint az alperes a tényállást nem tisztázta kellően, nem vizsgálta az 1999. március 12-én aláírt dokumentum tényleges árfelhajtó hatását, ellentmondásosan értékelte a bizonyítékokat, és diszkriminatív módon vett figyelembe bírságot csökkentő tényezőket. Arra is hivatkoztak, hogy az alperes nem foglalkozott azokkal az árlistákkal, amelyek a THG. Kft-től lefoglalt iratok között voltak találhatóak, és amelyek alátámasztják azt, hogy az ármegállapodásokkal kapcsolatban a THG Kft-nek és a III.r. felperesnek volt kezdeményező szerepe.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartásával a keresetek elutasítását kérte.

A Fővárosi Bíróság 13.K.31.568/2003/12. számú ítéletét, amelyben elutasította a felperesek keresetét, a fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.27.02012004/11. számú végzésével az I-III.r. felperesekre vonatkozó rendelkezései tekintetében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot az I-III.r. felperesek keresete tárgyában a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította azzal, hogy az ügy iratait az IHG Rt. (IV.r. felperes) fellebbezésének visszavonása folytán az elsőfokú bíróságnak visszaküldte. A másodfokú bíróság végzésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait sértette meg azzal, hogy a versenyhivatali eljárásban részt vett THG Kft-t nem értesítette a beavatkozás lehetőségéről, amelyet pótolni köteles.

A megismételt eljárásban a THG Kft. beavatkozott, és jogsértés hiánya okán a felperesek keresetének teljesítését kérte. A felperesek keresetüket és az alapeljárásban tett minden nyilatkozatukat fenntartották, az alperes változatlanul a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának /1/ bekezdése alapján a felperesek keresetét elutasította.

Az ítélet indokolásában leszögezte, hogy a felperesek magatartásának megítélésénél alapvető tény az 1999. március 12-ei keltezésű „Gépjármű Eredetiségvizsgálat meghirdetett (minimum) Árai (Ft) elnevezésű dokumentum, amelyet mind az öt eljárás alá vont vállalkozás képviselője aláírásával ellátott, és amelynek alkalmazására a dokumentum szerint

1999. április 1. napjától kezdődően került sor. Az árak meghatározására irányuló összehangolt magatartás folytatása a felperesek és a beavatkozó közti levelezésből, az alvállalkozókkal kötött szerződésekből egyértelműen kitűnik, így a Tpv. 67.§-ának /4/ bekezdése szerinti elévülés a felperesek tekintetében nem következett be. E dokumentum, és a 2001. március 23-ai, az IHG Rt. által elküldött e-mail-hez kapcsolódó elektronikus levélváltások a Tpv. 11.§-ának /1/ bekezdésében tiltott versenykorlátozó magatartást - az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - megvalósítják, mivel bizonyítják azt, hogy a felperesek saját magatartásukat a többiekével összehangolva törekedtek a minimum díjtételek alkalmazására. Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal, az alperesi megállapítással is, hogy a versenykorlátozó cél mellett versenykorlátozó hatás is fennáll, mivel az eljárás alá vont vállalkozásokon kívül más cég eredetiségvizsgálatot jogszerűen nem végezhetett, a szolgáltatás kötelező igénybevétele miatt pedig a fogyasztóknak nem volt választási lehetősége. Az alperes azon álláspontját is osztotta, hogy az alvállalkozók által esetenként a minimum ár alatt alkalmazott ár nem teszi kérdésessé a megállapodások versenyt korlátozó célját, mivel a megállapodások szerinti listaárak egységes alapot adtak az alvállalkozók részére a ténylegesen érvényesített árak tekintetében.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a helyzet, hogy az eredetiségvizsgálat piacán a vizsgálat alá vont időszakban nem érvényesült hatósági ármegállapítás (időközben, jogszabályváltozásra figyelemmel hatósági ármegállapításra került sor), nem lehet indoka a piac szereplői által kötött kartellmegállapodás jogkövetkezményei alóli mentesülésre, ugyanis a felperesek olyan megállapodást sem köthettek jogszerűen, amelynek célja, hatása elérésére kizárólag a jogalkotó rendelkezik legális eszközökkel. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az alperes a bíróság mértékéről mérlegelési jogkörében határozott, a Tpv. 78.§-ának /1/ bekezdésében meghatározott szempontokat részletesen, körültekintően vizsgálta, az eltérően kiszabott bírságösszegeket kellően megindokolta. A jogsértés súlyának megítélésekor figyelembe vette azt a körülményt, hogy a megállapodás szerinti árakat jellemzően nem közvetlenül az eljárás alá vont vállalkozások, hanem alvállalkozók alkalmazták és a megállapodásban rögzített ártól az alvállalkozók kisebb-nagyobb mértékben eltértek, tehát a verseny nem szűnt meg teljesen.

A felperesek fellebbezésükben az ítélet megváltoztatásával kereseti kérelmük teljesítését kérték. Lényegében megismételték és fenntartották a kereseti kérelmükben foglaltakat hangsúlyozva, hogy minden, az eljárás során általuk írásban, avagy szóban előadottakat változatlan tartalommal fenntartják. Kiemelték, hogy a kötelező igénybevételekre figyelemmel hatósági ármegállapításra lett volna szükség, ténylegesen ezt pótolták.

Az alperes a fellebbezésben foglaltakra észrevételt nem nyújtott be.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A.§-ának (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtéseivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően valamennyi körülményt mérlegelve hozta meg döntését, amelyet megfelelő módon indokolt is. A felperesek fellebbezésükben olyan konkrét, a mérlegelés okszerűségét cáfoló, vagy jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudtak, amely az ítélet megváltoztatását megalapozná, olyan új tényt, vagy körülményt nem jelöltek meg, amely fellebbezésük kedvező elbírálását eredményezhetné.

A fentiek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254.§-ának /3/ bekezdése értelmében lényegében helyes indokai alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéletét.

A fellebbezésben foglaltak okán a Fővárosi Ítéltábla arra kíván még rámutatni, hogy a Pp. 324.§-ának /1/ bekezdése alapján a versenyügyben hozott határozat felülvizsgálata iránti perben is alkalmazandó a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése, amely szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A közigazgatási per tárgya az alperesi határozat jogszerűségének felülvizsgálata, amelyben az alperesi határozat indokolására figyelemmel kell a felülvizsgálatot elvégezni. A perrel érintett ügyben alkalmazandó jogszabály, a Tpv. 11.§-ának /1/ bekezdése három tiltott magatartásformát fogalmaz meg: amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását 1./ célozza, 2./ ilyen hatást fejthet ki, vagy 3./ fejt ki. Az alperes a határozatában (a 12. oldalon a 25. és 26. cikkben) az 1./ és 3./ pontban felsorolt magatartásformákra hivatkozott, vagyis azért tartotta jogsértőnek a felperesek 1999. március 12-ei írásbeli megállapodását, és a 2001. március 23-án e-mailben megküldött és visszaigazolt megállapodást, mert az a gazdasági verseny korlátozását célozta, és ilyen hatást fejtett ki. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, a felperesek sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban törvényi kötelezettségük ellenére sem azt nem bizonyították, hogy a közöttük 1999. március 12-ei írásbeli, és a 2001. március hónapban e-mailben megkötött megállapodások nem jöttek létre, sem azt, hogy a határozatban foglaltakkal ellentétben e megállapodások a gazdasági verseny korlátozását :sem célozták, és ilyen hatást sem fejtettek ki. Bizonyítatlan keresetük okán - a Pp. 215. §-ában foglalt kereseti kérelemhez kötöttség elvére tekintettel - a kereseti kérelem keretei között a hatóság határozatának jogszerűtlensége nem volt megállapítható.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem mezült fel, ezért annak megfizetéséről a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A sikertelenül fellebbező felperesek a 6/1986.(VL26.) IM r. számú rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján kötelesek viselni a feljegyzett fellebbezési illetéket a Pp. 82.§ának (1) bekezdése alapján egyetemlegesen.

Budapest, 2006. évi március hó 08. napján